Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. Igor Barbacaru)

Dosarul nr. 3r-700/25 (2-25139203-02-3r-12112025)

D E C I Z I E

27 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Președintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând recursul declarat de SRL „Servmixt-Agro”, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 octombrie 2025, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare înaintată de către SRL „Servmixt-Agro” împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 30 septembrie 2025 SRL „Servmixt-Agro”, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, solicitând :

- repunerea în termenul de înaintare a prezentei contestații în cazul constatării omisiunii termenului legal;
- suspendarea executării Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025;
- anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 25.25/2-R din 20 martie 2023, Decizia de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025 și Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 iulie 2025.

Prin încheierea Judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 1 octombrie 2025 s-a acordat termen reclamantei pentru înlăturarea neajunsurilor și anume concretizarea pretențiilor.

La 2 octombrie 2025, reprezentantul reclamantei SRL „Servmixt-Agro”, avocatul Dorian Pînzaru, în vederea înlăturării neajunsurilor a prezentat cererea de concretizare potrivit căreia a solicitat:

- anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.

25.25/2-R din 20 martie 2023, Decizia de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025, Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 iulie 2025 și Decizia de Regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025.

Concomitent, cu depunerea cererii de concretizare a acțiunii, reclamanta a solicitat și a concretizat și cerința privind suspendarea executării actelor administrative și astfel a solicitat reclamanta:

- suspendarea executării Deciziei de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025; Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 aprilie 2025 și Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 octombrie 2025, cererea reprezentantului reclamantei SRL „Servmixt-Agro", avocatul Dorian Pînzaru, cu privire la suspendarea executării actului administrativ – Deciziei de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025; Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 aprilie 2025 și Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025, înaintată în cauza de contencios administrativ de către SRL „Servmixt-Agro" împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, s-a respins.

Solicitarea recurentului:

La 3 noiembrie 2025, SRL „Servmixt-Agro", reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, a declarat cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 octombrie 2025, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă cererea privind suspendarea actelor administrative individuale.

La 12 noiembrie 2025, cauza dată a fost repartizată judecătorului raportor Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul argumente cu privire la fondul cauzei ce au fost specificate în cererea de chemare în judecată din 30 septembrie 2025.

Suplimentar, a indicat că, conform Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025, a fost recalculată și urmează a fi încasată obligații vamale TVA – în mărime de 4782208,11 lei. Prin urmare, actele administrative contestate în instanța de judecată presupun încasarea sumei de 4782208,11 lei din contul reclamantului, ceea ce este o sumă impunătoare pentru agentul economic cu activitatea agricolă, or, blocarea acestei sume va duce la deficiențe financiare în întreprindere, mai mult ca atât, într-o perioadă de criză în agricultură.

În conținutul cererii, reclamantul a reținut probele care argumentează suspiciunile serioase și rezonabile privind legalitatea actelor administrative contestate, și anume, instanța de fond a greșit prin exigența sa excesivă cu privire la proba prejudiciului ireparabil.

În acest sens, a menționat că, deși, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2025 emisă pe marginea dosarului nr. 3- 2446/2025, aceasta a

recunoscut că suma datorată de 4782208,11 lei este „impunătoare”, a respins cererea pe motiv că nu au fost prezentate „bilanț contabil, veniturile întreprinderii, cheltuielile etc.”. Această interpretare este prea formalistă și nu ține cont de natura provizorie a procedurii de suspendare. Solicitarea unei datorii vamale în mărime de 4782208,11 lei, concomitent cu declanșarea procedurii de executare silită constituie un pericol iminent pentru sănătatea financiară a unei companii, indiferent de dimensiunea exactă a acesteia. Executarea silită a unei sume atât de mari înainte de soluționarea litigiului de fond va cauza insolvabilitatea SRL „Servmixt-Agro”, ceea ce reprezintă un prejudiciu ireparabil. Ulterior, o hotărâre favorabilă de anulare a deciziilor vamale nu ar putea „repara” falimentul și încetarea activității companiei.

În sumar, recurenta a specificat că, regula executării imediate a actului administrativ trebuie înlăturată temporar prin suspendare atunci când aplicarea ei ar duce la o consecință disproporționată și definitivă. Recunoașterea sumei ca fiind „impunătoare” și invocarea procedurii de executare silită ar fi trebuit să fie suficiente indici aparente pentru a admite suspendarea.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Completul specializat a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 octombrie 2025 a fost contestată de recurenta SRL „Servmixt-Agro”, la 3 noiembrie 2025.

Astfel, Completul specializat consideră că recursul declarat este depus în interiorul termenului legal.

A**precierea instanței de recurs:**

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul. Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în

cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, La 30 septembrie 2025 SRL „Servmixt-Agro", a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, solicitând :

- repunerea în termenul de înaintare a prezentei contestații în cazul constatării omisiunii termenului legal;

- suspendarea executării Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025;

- anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 25.25/2-R din 20 martie 2023, Decizia de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025 și Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 iulie 2025.

Ulterior, la 2 octombrie 2025, reprezentantul reclamantei SRL „Servmixt-Agro", avocatul Dorian Pînzaru, în vederea înlăturării neajunsurilor a prezentat cererea de concretizare potrivit căreia a solicitat:

- anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 25.25/2-R din 20 martie 2023, Decizia de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025, Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 iulie 2025 și Decizia de Regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025.

Concomitent cu depunerea cererii de concretizare a acțiunii, reclamanta a solicitat și a concretizat și cerința privind suspendarea executării actelor administrative și astfel a solicitat reclamanta:

- suspendarea executării Deciziei de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025; Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 aprilie 2025 și Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 octombrie 2025, cererea reprezentantului reclamantei SRL „Servmixt-Agro", avocatul Dorian Pînzaru, cu privire la suspendarea executării actului administrativ – Deciziei de regularizare nr. 891 din 22 aprilie 2025; Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 aprilie 2025 și Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025, înaintată în cauza de contencios administrativ de către SRL „Servmixt-Agro" împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, s-a respins.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 3 noiembrie 2025, SRL „Servmixt-Agro", reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art. 214 alin. (1) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în

termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Conform art. 172 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile. Motivele suspendării sânt: a) *existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, recurenta SRL „Servmixt-Agro” a invocat potrivit cererii de suspendare, raportat la prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ faptul că, la caz, sunt întrunite ambele temeiuri de suspendare a actului administrativ individual defavorabil contestat, și anume, existența unor suspiciuni serioase și rezonabile de legalitate, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Menționează recurenta că, dacă unul dintre actele contestate (Decizia nr. 1365) a fost emisă în baza unei legi speciale (Legea nr. 146 din 26 iunie2025) pentru a corecta sau anula penalitățile anterioare, acest fapt ridică automat suspiciuni serioase cu privire la legalitatea și temeinicia celorlalte acte contestate (Decizia nr. 891 din 22 aprilie 2025, Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-8880 din 14 iulie 2025 și Decizia de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025). Logica

sugerează că dacă o parte a obligației vamale a fost considerată ilegală și anulată prin lege specială, există o mare probabilitate ca şi celelalte acte care au stat la baza aceleiași datorii să fie viciate, or raportat la caz Deciziile contestate sunt acte succesive, iar pentru a produce efect în sensul măsurii asiguratorii, urmează a fi suspendate toate actele supuse contestației până la emiterea unei decizii definitive.

În acest context, Completul notează că, nu poate fi reținut argumentul recurentei referitor la faptul că emiterea Deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025 în temeiul unei legi speciale, pentru a corecta sau a anula penalitățile anterioare ar genera, în mod automat, suspiciuni serioase cu privire la legalitatea tuturor actelor administrative contestate. O asemenea concluzie reprezintă o presupunere a părții și nu rezultă din conținutul actelor aflate la dosar. Legalitatea fiecărui act administrativ urmează a fi examinată distinct, prin raportare la circumstanțele de fapt și normele de drept aplicabile fiecăruia, iar existența unei intervenții legislative ulterioare nu poate constitui, prin ea însăși, o dovadă a caracterului aparent nelegal al actelor contestate și nici un argument suficient pentru răsturnarea prezumției de legalitate de care acestea beneficiază.

Cu privire la prima condiție – suspiciuni de nelegalitate, Completul Judiciar menționează că recurentul a exprimat îndoieli cu privire la temeinicia și legalitatea deciziei Biroului Vamal Centru, însă nu a prezentat probe apte să demonstreze o nelegalitate evidentă sau cel puțin verosimilă a actului administrativ contestat.

Astfel, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, din studierea sumară a înscrisurilor în limita împuternicirilor acordate de legiuitor instanței de judecată la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea deciziilor contestate ale Biroului Vamal Centru.

Or, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) și imediat, el fiind însuși titlul executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea deciziilor contestate.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reține că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie

să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea privind suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 1365 din 15 iulie 2025, a Biroului Vamal Centru, recurenta a invocat survenirea pericolului producerii unor prejudicii ireparabile prin prisma faptului punerii în executare al actului administrativ individual defavorabil.

Instanța constată că nici această condiție nu este îndeplinită, întrucât însăși executarea unui act administrativ cu caracter pecuniar nu poate fi considerată drept survenire al unui prejudiciu ireparabil în contextul în care pierderile financiare pot fi recuperate.

Astfel, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată, argumentată și probată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar trimiterea la iminența unui risc de producere al unui prejudiciu ireparabil, Completul judiciar o califică drept una neîntemeiată, în contextul în care existența unui prejudiciu material sau a unui disconfort temporar nu este suficient pentru suspendarea actului administrativ, astfel Completul apreciază invocarea de către autorul cererii al unui prejudiciu ireparabil drept una neprobată.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat și nici probat în regim suficient de obiectiv și convingător, deși sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului SRL „Servmixt-Agro”.

Cu atât mai mult, SRL „Servmixt-Agro” nu ține cont de faptul că, în cazul retragerii actului administrativ sau în cazul depunerii acțiunii în instanța de judecată, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) din Codul administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin urmare, în cazul emiterii unei soluții favorabile, SRL „Servmixt-Agro” va fi restabilită în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

În același context, reiterând pe motivele de fapt și de drept analizate mai sus – Completul judiciar reține și faptul că chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale.

Or, instanța reține că jurisprudența națională și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului impun ca noțiunea de prejudiciu ireparabil să fie interpretată restrictiv, vizând doar acele situații în care executarea actului ar genera efecte

care nu mai pot fi înlăturate nici măcar în ipoteza admiterii acțiunii în fond.

Cu toate acestea, alegațiile respective nu pot fi reținute drept întemeiate de instanța de recurs, întrucât simpla afirmare a unor presupuse consecințe negative ale executării actului administrativ nu este suficientă pentru a demonstra caracterul iminent și ireparabil al prejudiciului pretins. Recurenta nu a adus probe concludente, care să ateste existența unor circumstanțe excepționale care să justifice suspendarea executării actului administrativ contestat.

Având în vedere că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existența unui caz bine justificat, cât și a iminenței producerii pagubei, întrucât eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecință directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Totodată, Completul judiciar nu poate reține argumentul recurentei potrivit căruia simpla mărime a obligației pecuniare stabilite prin actele administrative contestate ar constitui, prin ea însăși, un temei suficient pentru suspendarea executării acestora. Or, cuantumul obligației fiscale sau vamale nu este un criteriu autonom prevăzut de lege pentru dispunerea suspendării, iar admiterea unei asemenea interpretări ar echivala cu instituirea unei prezumții de prejudiciu ireparabil în toate litigiile care vizează creanțe bugetare semnificative. În realitate, caracterul excepțional al măsurii suspendării impune demonstrarea unor împrejurări concrete și individualizate, care să evidențieze imposibilitatea continuării activității economice sau producerea unor consecințe ireversibile, aspecte care nu au fost probate în cauza dedusă judecății.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actelor administrative contestate la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate la această fază a procesului, nici unul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

În plus, Completul reține că argumentele dezvoltate de recurentă în cererea de recurs vizează, în esență, temeinicia pretențiilor formulate în acțiunea principală și legalitatea actelor administrative contestate, aspecte care urmează a fi examinate în cadrul judecării fondului cauzei, cu administrarea și aprecierea tuturor probelor pertinente. Or, procedura suspendării executării actului administrativ nu poate fi transformată într-o examinare anticipată a fondului litigiului, iar simplele critici aduse raționamentului autorității administrative nu sunt suficiente pentru a justifica aplicarea unei măsuri provizorii în lipsa întrunirii cumulative a condițiilor expres prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 8 august 2025, ca întemeiată și legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de SRL „Servmixt-Agro”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii:
Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/